

[Ministeren for offentlige arbejder.]

medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Disse to meget store selskaber beskæftiger 15 000 funktionærer og arbejdere, og det er derfor klart, at der her som alle andre steder, hvor der er tale om arbejdsgivere og arbejdere, kan opstå forskellige spørgsmål, som skal klares. Telefonselskaberne har derfor følt, at det var naturligt og nødvendigt, at de fik en vis konsulentassistance fra Arbejdsgiverforeningen, således at de i sådanne spørgsmål kunne være orienteret. Det er altså denne konsulenttjeneste, som også kommer til udtryk, når der er tale om at føre faglige sager ved den faste voldgiftsret, hvilket også kan forekomme i forbindelse med almindelige lønoverenskomster mellem arbejdsgivere og arbejdere. Telefonselskaberne har altså følt, at de her måtte have en vis assistance, fordi de ikke kunne være sagkyndige på dette område. Men der er ikke tale om medlemskab i almindelig forstand, hvorved man kan komme ud i konflikter. Telefonselskaberne kan ikke under en eventuel lockout eller strejke over for Arbejdsgiverforeningen komme med — de er uden for dette forhold. Telefonselskaberne kan heller ikke, hvis de kommer ud i en konflikt, få støtte hos Arbejdsgiverforeningen. De betaler derfor et meget nedsat kontingent for denne konsulenttjeneste: $\frac{1}{3}$ af det normale kontingent til Arbejdsgiverforeningen. Det er som sagt ikke noget helt almindeligt medlemskab, men et medlemskab, der udelukkende bygger på, at telefonselskaberne har brug for en vis assistance i de arbejdsretlige spørgsmål, der må opstå, hvor der er tale om en så stor arbejdsstyrke som 15 000.

Dette spørgsmål berøres jo ikke af koncessionen, men jeg vil dog gerne sige, at jeg i og for sig er villig til at se nærmere på denne sag; jeg er derimod ikke villig til i dag bare at lade den afgøre ved et dagsordensforslag fra det ærede medlem. Jeg mener, det kan være rimeligt, at man måske kigger på, om der kan findes anden

udvej for en konsulenttjeneste og hjælp til telefonselskaberne, en udvej, som jeg mener er sagligt motiveret, men jeg synes ikke, der er nogen grund til at lave demonstrationspolitik ved at stille dagsordensforslag om dette forhold, og derfor må jeg fraråde, at man stemmer for det motiverede dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremsat.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at udløbstiderne er forskellige. Det må bero på en misforståelse hos det ærede medlem. Jeg oplyste forleden dag i udvalget, da det samme spørgsmål blev rejst, at der er fælles udløbstid ikke alene i denne omgang, men også om 5 år. Det kan godt være, at det ærede medlem kan støtte sig på, at koncessionerne er indgået på forskellige tidspunkter o. s. v. o. s. v.; men for at berolige det ærede medlem, og for at der ikke skal være nogen misforståelse, kan jeg sige, at der er indgået overenskomst om, at det i den nye koncession bliver indføjet, at koncessionerne løber både for Jydsk Telefon-Aktieselskab og for Københavns Telefon Aktieselskab i 5 år, altså således at der bliver samme udløbsdato igen i 1967 ligesom i 1962, med et års varsel. Det er den overenskomst, der er truffet mellem ministeriet og telefonselskaberne; alt er altså i orden, og der er ingen grund til at opsigte koncessionerne for at få ændret dette forhold.

Peter Kristensen (Ålborg): I det udvalg, der blev nedsat efter førstebehandlingen, har der været holdt et enkelt møde, hvor der har været samråd med den højtærede minister for offentlige arbejder.

Som det fremgår af betænkningen, indstiller et flertal inden for udvalget det fremsatte forslag til folketingsbeslutning til forkastelse. Dette udvalgsflertal består af repræsentanter for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre. Kun socialistisk folkepartis repræsentant i udvalget er gået ind for at fastholde forslaget.